

Kohtuasi C-94/09

Euroopa Komisjon

versus

Prantsuse Vabariik

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 98 lõiked 1 ja 2 – Matusekorraldajate teenused – Surnukeha veole vähendatud käibemaksumäära kohaldamine

Kohtuotsuse kokkuvõte

Maksusätted – Õigusaktide ühtlustamine – Käibemaks – Ühine käibemaksusüsteem – Liikmesriikide õigus kohaldada vähendatud käibemaksumäära teatud kaupade ja teenuste tarnete suhtes

(Nõukogu direktiiv 2006/112, artikkel 96 ja artikli 98 lõiked 1 ja 2 ning III lisa)

Direktiivi 2006/112, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artiklist 96 ning artikli 98 lõigetest 1 ja 2 tulenevaid kohtutusi ei ole rikkunud liikmesriik, kes kohaldab surnukeha veole käibemaksumäära, mis on madalam kõigile teistele matusekorraldaja poolt pakutavatele teenustele kohaldatavast käibemaksumäärast.

Nimelt, kui liikmesriik otsustab kasutada direktiivi 2006/112 artikli 98 lõigetes 1 ja 2 antud võimalust kohaldada vähendatud käibemaksumäära selle direktiivi III lisas loetletud teenusterühmale, võib ta – tingimusel, et ta järgib ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalsuse põhimõtet – piirata vähendatud käibemaksumäära kohaldamist kõnealuse teenusterühma konkreetsete ja eriomastele osadega. Kõnealust võimalust võib kasutada kahel tingimusel – esiteks võib vähendatud käibemaksumäära kohaldamisel eristada üksnes kõnealuse teenusterühma konkreetseid ja eriomaseid osi, ning teiseks tuleb järgida neutraalse maksustamise põhimõtet. Nende tingimuste eesmärk on tagada, et liikmesriigid kasutavad seda võimalust üksnes nii, et tagatud on valitud vähendatud maksumäära lihtne ja nõuetekohane kohaldamine ning maksupettuste, maksude tasumisest kõrvelehoodumise ja kõigi muude rikkumiste vältimine. Kuna surnukeha vedu on esiteks matusekorraldaja teenuste konkreetne ja eriomane osa ja teiseks ei või sarnaseid surnukeha veo teenuseid, mis võivad konkureerida teenustega, millele kohaldatakse vähendatud maksumäära, kohelda käibemaksuga maksustamisel erinevalt, siis on õigusnormid, mille kohaselt surnukeha veole kohaldatakse vähendatud käibemaksumäära, kooskõlas direktiivis 2006/112 sätestatud nõuetega.

(vt punktid 28, 30, 39, 42, 46)

6. mai 2010(*)

Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Käibemaks – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikli 98 lõiked 1 ja 2 –
Matusekorraldajate teenused – Surnukeha veole vähendatud käibemaksumäära kohaldamine

Kohtuasjas C-94/09,

mille ese on EÜ artikli 226 alusel 6. märtsil 2009 esitatud liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi,

Euroopa Komisjon, esindaja: M. Afonso, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress
Luxembourgis,

hageja,

versus

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. De Bergues ja J.-S. Pilczer,

kostja,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano, kohtunikud E. Levits, A. Borg Barthet, J.-J. Kasel ja M.
Berger (ettekandja),

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 28. jaanuari 2010. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi
ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Oma hagiavalduses palub Euroopa Ühenduste Komisjon Euroopa Kohtul tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei kohaldanud ühtset käibemaksumäära kõikidele matusekorraldajate poolt osutatavatele teenustele ja nendega seotud kaubatarnetele, on Prantsuse Vabariik rikkunud talle nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1), artiklitest 96, 97, 98 ja artikli 99 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.

Õiguslik raamistik

Liidu õigusnormid

2 Direktiiviga 2006/112 tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse alates 1. jaanuarist 2007 nõukogu 17. mai 1977. aasta kuues direktiiv 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23; edaspidi „kuues direktiiv“).

3 Direktiivi 2006/112 artikkel 96, mis vastab kuuenda direktiivi artikli 12 lõike 3 punkti a

esimesele lõigule, sätestab:

„Liikmesriigid kohaldavad harilikku maksumäära, mille iga liikmesriik on kindlaks määranud teatud protsendina maksustatavast väärtusest ning mis on sama kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul.”

4 Direktiivi 2006/112 artikli 98 lõiked 1 ja 2, mis vastavad kuuenda direktiivi artikli 12 lõike 3 punkti a kolmandale lõigule, sätestavad:

„1. Liikmesriigid võivad kohaldada kas üht või kaht vähendatud maksumäära.

2. Vähendatud maksumäärasid kohaldatakse üksnes III lisas nimetatud rühmadesse kuuluvate kaubatarnete ja teenuste osutamise suhtes.

[...]”.

5 Direktiivi 2006/112 III lisas, mis vastab kuuenda direktiivi lisale H, sisaldub loend tegevustest, mille hulgas on kaks järgmist teenuste rühma:

„5) reisijate ja nende pagasi vedu;

[...]

16) matusekorraldajate ja krematooriumide teenused ning nendega seotud kaupade tarne.”

Siseriiklikud õigusnormid

6 Kohalike omavalitsusüksuste seadustiku artiklis L.2223?19 määratletakse sisseostetud matusekorralduse teenust järgmiselt:

„Sisseostetud matusekorralduse teenus on avalik-õiguslik ülesanne, mille hulka kuulub:

1. surnukeha vedu enne ja pärast kirstu panemist;

2. matuste korraldamine;

3. surnu matuseelne säilitamine;

4. varustamine kirstulina, kirstu ja selle sisemiste ja välimiste lisandite, ja tuhaurnidega;

5. [lõik kustutatud]

6. matusetalituse toimetamiseks vajalike ruumide haldamine ja kasutamine;

7. matuseauto ja matuseliste jaoks mõeldud sõidukitega varustamine;

8. matuste, ekshumatsiooni ja tuhastamise läbiviimiseks vajaliku personali, vahendite ning teenuste pakkumine, välja arvatud hauakivide, usuliste tähiste, lillede, trükiteenuste ja kiviraiumistöö.

[...]”.

7 Matusekorralduse teenustele kohaldatava käibemaksumäära osas näeb ministri 14. aprilli 2005. aasta korraldus (*Bulletin officiel des impôts* 3 C?3?05) nr 68 ette järgmist:

„[...]”

Vähendatud käibemaksumäära kohaldatakse üksnes pädeva teenuseosutaja poolt enne ja pärast surnukeha kirstu panemist teostatud veole selleks kohandatud sõidukiga. Sama kehtib vastavalt ka matuseprotsessioonis matuseliste veo ja vaimulike sõidukite kohta.

Kõigi muude, nimetatud teenusteosutajate poolt sisseostetud matusekorralduse teenusega seoses osutatavatele teenustele ja nendega seotud tegevusele kohaldatakse nende suhtes kohaldamisele kuuluvat käibemaksumäära, mis on põhimõtteliselt harilik käibemaksumäär.

[...]”.

8 Maksuseadustiku artikkel 279 sätestab:

„5,50%protsendilist vähendatud käibemaksumäära kohaldatakse:

[...]”

b *quater*. reisijateveole;

[...]”.

Kohtueelne menetlus

9 Komisjon juhtis 15. detsembri 2006. aasta kirjaga Prantsuse Vabariigi tähelepanu sellele, et matusekorraldajate teenustele kohaldatavat käibemaksu käsitlevad teatud siseriiklikud õigusnormid ei näi olevat kooskõlas liidu õigusega ja nõudis, et nimetatud liikmesriik esitaks vastavalt EÜ artiklile 226 oma seisukoha.

10 Prantsuse Vabariik väitis oma 14. veebruari 2007. aasta kirjas, et käibemaksu käsitlevad Prantsuse siseriiklikud õigusnormid on liidu õigusega kooskõlas.

11 Kuna see vastus ei veennud komisjoni, esitas ta 29. juunil 2007 põhjendatud arvamuse, milles ta palus Prantsuse Vabariigil võtta nimetatud arvamuses nõutud meetmed kahe kuu jooksul alates selle kättesaamise kuupäevast.

12 Prantsuse Vabariik kordas 24. augusti 2007. aasta kirjas oma seisukohta.

13 Kuna Prantsuse Vabariigi argumendid komisjoni ei veennud, otsustas ta esitada käesoleva hagi.

Hagi

Poolte argumendid

14 Komisjon väidab, et matusekorraldajate poolt kadunu perekonnale osutatavad teenused ja nendega seotud kauba tarnimine tervikuna kujutavad käibemaksuga maksustamise seisukohalt endast ühte mitmejärgulist tehingut, millele tuleb seetõttu kohaldada ühtset maksumäära.

15 Komisjon tugineb oma väidetes Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt ei tohi majanduslikus mõttes ühest sooritusest koosnevat tehingut kunstlikult osadeks jagada, et vältida käibemaksusüsteemi toimimise moonutamist (25. veebruari 1999. aasta otsus kohtuasjas C-349/96: CPP, EKL 1999, lk I-973, punkt 29, ja 27. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-41/04: Levob Verzekeringen ja OV Bank, EKL 2005, lk I-9433, punkt 20). Komisjon leiab, et

matuste korraldamist, mille kadunu perekond teeb ülesandeks matusekorraldajale, iseloomustavad mitmed tegurid ja toimingud, mida tuleb pidada üheks mitmejärguliseks tehinguks osas, milles need on keskmise tarbija jaoks nii otseselt seotud, et moodustavad majanduslikus mõttes objektiivselt ühtse tehingu, mille osadeks jagamine oleks kunstlik.

16 Komisjon on seisukohal, et kuna ministri 14. aprilli 2005. aasta korralduse nr 68 kohaselt eristatakse surnukeha vedu kunstlikult kõigist teistest matusekorraldaja poolt pakutavatest teenustest, kohaldab Prantsuse Vabariik sellise tehingu kahele osale, mida tuleb pidada üheks tehinguks, kahte erinevat käibemaksumäära. Seega on sellele teenusele kohaldatav tegelik keskmine käibemaksu määr igal juhul madalam kui Prantsusmaal kohaldatav harilik käibemaksumäär. Lisaks võib nimetatud maksumäär erineda sõltuvalt sellest, kui suure osa osutatavast teenusest igal üksikjuhul surnukeha vedu moodustab. Komisjon leiab, et Prantsuse õigusnormid on seega vastuolus direktiivi 2006/112 artikli 98 lõikega 1.

17 Komisjon lisab, et surnukeha veo erinev maksustamine teeb selle tarbija ja konkurentide jaoks keeruliseks ja läbipaistmatuks, mis võib kaasa tuua konkurentsimoonutusi ja rikub seega ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalse maksustamise põhimõtet.

18 Prantsuse Vabariik väidab sisuliselt, et kohtupraktika, millele komisjon tugineb, ei ole käesolevas asjas asjassepuutuv ja et direktiivi 2006/112 III lisas loetletud rühmadesse kuuluvate teenuste osas on liikmesriikidel õigus kohaldada vähendatud käibemaksumäära valikuliselt.

19 Prantsuse Vabariik tugineb oma seisukohas 8. mai 2003. aasta otsusele kohtuasjas C?384/01: komisjon vs. Prantsusmaa (EKL 2003, lk I?4395, punktid 22 ja 23), mis käsitleb elektrienergia ja gaasi tarnimist, ja 3. aprilli 2008. aasta otsusele kohtuasjas C?442/05: Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau?Westelbien (EKL 2008, lk I?1817, punkt 39), mis käsitleb veevarustust. Prantsuse Vabariigi arvates tuleneb neist kohtuotsustest analoogia alusel, et direktiivi 2006/112 artiklite 96, 97, 98 ja artikli 99 lõike 1 sõnastus ei viita sellele, et nimetatud õigusnorme tuleb tõlgendada nii, et neis on sätestatud nõue, mille kohaselt vähendatud käibemaksumäär võib kohaldada üksnes juhul, kui see kuulub kohaldamisele kõigi direktiivi 2006/112 III lisas loetletud matusekorraldajate teenuste osas, mistõttu ei saa välistada vähendatud käibemaksumäära valikulist kohaldamist tingimusel, et puudub igasugune konkurentsi moonutamise oht.

20 Eespool nimetatud kohtuotsustele viidates väidab Prantsuse Vabariik veel, et liikmesriigid võivad – tingimusel, et nad järgivad käibemaksusüsteemile omast neutraalse maksustamise põhimõtet – kohaldada maksukorraldajate teenuste konkreetsetele ja eriomastele osadele vähendatud käibemaksumäära. Prantsuse Vabariik leiab, et surnukeha veo puhul on need tingimused täidetud. Esiteks on tegemist matusekorraldajate poolt osutatavate teenuse konkreetse ja eriomase osaga, mida kinnitab asjaolu, et seda tehingut reguleerivad erieeskirjad. Teiseks ei kahjusta üksnes surnukeha veo maksustamine vähendatud käibemaksumääraga neutraalse maksustamise põhimõtet, kuna see teenus ei konkureeri ühegi teise teenusega.

Euroopa Kohtu hinnang

Direktiivi 2006/112 artiklite 96, 97, 98 ja artikli 99 lõike 1 tõlgendamine

21 Direktiivi 2006/112 artikkel 96 sätestab, et liikmesriigid kohaldavad harilikku maksumäära, mis on sama kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul.

22 Direktiivi artikli 98 lõigete 1 ja 2 kohaselt võivad liimesriigid – erandina põhimõttest, mille kohaselt kuulub kohaldamisele harilik käibemaksumäär – kohaldada kas üht või kaht vähendatud maksumäära. See säte näeb ette, et vähendatud maksumäärasid kohaldatakse üksnes direktiivi III

lisas loetletud rühmadesse kuuluvatele kaubatarnele ja teenuste osutamisele.

23 Direktiivi 2006/112 III lisa punkti 16 kohaselt võib vähendatud käibemaksumäära kohaldada matusekorraldajate teenustele.

24 Nimetatud sätetes kehtestatud eeskirjad on põhimõtteliselt samad, mis on ette nähtud kuuenda direktiivi artikli 12 lõike 3 punkti a esimeses ja kolmandas lõigus ja lisa H 15. rühma loetelus.

25 Kuuenda direktiivi artikli 12 lõike 3 punkti a kolmanda lõigus osas on Euroopa Kohus leidnud, et miski nimetatud sätte sõnastuses ei viita sellele, et seda sätet tuleb tõlgendada nii, et see kehtestab nõude, mille kohaselt võib vähendatud määra kohaldada vaid siis, kui see hõlmab kõiki direktiivi H lisas loetletud teenuse osi, mistõttu ei saa välistada vähendatud käibemaksumäära valikulist kohaldamist tingimusel, et puudub igasugune konkurentsi moonutamise oht (vt eespool viidatud kohtuotsus Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau?Westelbien, punkt 41, ja analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Prantsusmaa, punkt 27).

26 Euroopa Kohus järeldas sellest, et liikmesriikidel on õigus – tingimusel, et nad järgivad ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalsuse põhimõtet – kohaldada vähendatud käibemaksumäära kuuenda direktiivi H lisas loetletud teenuste konkreetsetele ja eriomastele osadele (vt eespool viidatud kohtuotsus Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau?Westelbien, punkt 43).

27 Kuna direktiivi 2006/112 artikli 98 lõigete 1 ja 2 sõnastus kordab põhimõtteliselt kuuenda direktiivi artikli 12 lõike 3 punkti a sõnastust, võib sellele kohaldada Euroopa Kohtu poolt viimasena viidatud sättele antud tõlgendust.

28 Seega, kui liikmesriik otsustab kasutada direktiivi 2006/112 artikli 98 lõigetes 1 ja 2 antud võimalust kohaldada vähendatud käibemaksumäära selle direktiivi III lisas loetletud teenusterühmale, võib ta – tingimusel, et ta järgib ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalsuse põhimõtet – piirata vähendatud käibemaksumäära kohaldamist kõnealuse teenusterühma konkreetsete ja eriomastele osadega.

29 Liikmesriikidele selliselt antud õigust kohaldada vähendatud käibemaksumäära valikuliselt õigustab eeskätt kaalutlus, et kuna vähendatud käibemaksumäär on erand, on selle kohaldamine teenuste konkreetsetele ja eriomastele osadele kooskõlas põhimõttega, mille kohaselt tuleb erandeid ja kõrvalekaldeid tõlgendada kitsalt (eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Prantsusmaa punkt 28).

30 Siiski tuleb rõhutada, et kõnealust võimalust võib kasutada kahel tingimusel – esiteks võib vähendatud käibemaksumäära kohaldamisel eristada üksnes kõnealuse teenusterühma konkreetseid ja eriomaseid osi, ja teiseks tuleb järgida neutraalse maksustamise põhimõtet. Nende tingimuste eesmärk on tagada, et liikmesriigid kasutavad seda võimalust üksnes nii, et tagatud on valitud vähendatud maksumäära lihtne ja nõuetekohane kohaldamine ning maksupettuste, maksude tasumisest kõrvelehoodumise ja kõigi muude rikkumiste vältimine.

31 Komisjon väidab, et kui liikmesriigid peavad – kui nad kasutavad neile direktiivi 2006/112 artiklis 98 antud võimalust kohaldada vähendatud käibemaksumäära – järgima Euroopa Kohtu praktikas kujundatud kriteeriume, et teha kindlaks, kas mitmest osast koosnevat tehingut tuleb pidada üheks soorituseks, mida maksustatakse ühtse maksumääraga, või kaheks või enamaks eraldi soorituseks, mida võib erinevalt maksustada.

32 Selles küsimuses tuleb meenutada, et niisuguste kriteeriumide eesmärk, millele komisjon viitab – nagu keskmise tarbija ootused –, on kaitsta käibemaksusüsteemi toimimist, pidades silmas kaubanduslike tehingute mitmekesisust. Kuid Euroopa Kohus on tunnistanud, et sellele küsimusele ei ole võimalik ammendavat vastust anda (eespool viidatud kohtuotsus CPP, punkt 27) ja rõhutanud vajadust võtta arvesse kõiki asjaolusid, millel asjaomane tehing toimub (eespool viidatud kohtuotsus CPP, punkt 28; eespool viidatud kohtuotsus Levob Verzekeringen ja OV Bank, punkt 19, ning 21. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-425/06: Part Service, EKL 2008, lk I-897, punkt 54).

33 Eeltoodust tuleneb, et kuigi nimetatud kriteeriume saab kohaldada igal üksikjuhul eraldi – et vältida eeskätt seda, et maksukohustuslase ja tarbija poolt kokku lepitud lepingulised tingimused toovad kaasa sellise tehingu mitmeks osaks jagamise, mida majanduslikus mõttes tuleb pidada üheks tehinguks –, ei saa neid kriteeriume pidada määravaks juhul, kui liikmesriigid teostavad vähendatud käibemaksumäära kohaldamisega seoses neile direktiiviga 2006/112 antud kaalutusõigust. Selle kaalutusõiguse teostamisel peavad olema täidetud üldised ja objektiivsed kriteeriumid, mis on välja toodud eespool viidatud kohtuotsuses komisjon vs. Prantsusmaa ja kohtuotsuses Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien ning millele on viidatud käesoleva otsuse punktides 26, 28 ja 30.

34 Neil asjaoludel ei ole käesolevas asjas hagi põhjendatuse analüüsimisel vaja välja selgitada, kas – nagu väidab komisjon – matusekorraldajate teenuseid tuleb keskmise tarbija ootusi arvesse võttes pidada üheks tehinguks. Samas tuleb kindlaks teha, kas surnukeha vedu, mis kuulub Prantsuse õigusnormide kohaselt maksustamisele vähendatud käibemaksumääraga, kujutab endast direktiivi 2006/112 III lisa punktis 16 loetletud teenuste konkreetset ja eriomast osa, ja vajadusel analüüsida, kas vähendatud käibemaksumäära kohaldamisega rikutakse neutraalse maksustamise põhimõtet.

Surnukeha veo määratlemine matusekorraldajate poolt osutatavate teenuste „konkreetses ja eriomases” osana

35 Selleks et vastata küsimusele, kas surnukeha vedu on matusekorraldajate poolt osutatavate teenuste konkreetne ja eriomane osa, tuleb analüüsida, kas selle soorituse puhul on tegemist muudest ettevõtja poolt osutatavatest teenustest eristatava teenusega.

36 Selles küsimuses tuleb märkida, et surnukeha vedu veoteenusena eristub muudest matusekorraldajate poolt pakutavatest teenustest, nagu surnukeha hooldamine, matuseruumide kasutada andmine, matuste korraldamine ning matmise või tuhastamisega seotud teenused.

37 Surnukeha vedu eristub ka kirstu kandmisest, kuna viimati nimetatud tegevust – kuna see on oma olemuselt piiratud lühikeste vahemaadega – ei teosta tingimata ettevõtja, vaid kirstu võivad kanda ka kadunu lähedased ja selle puhul on tegemist eeskätt kombetalitusega.

38 Lisaks – vastavalt Prantsuse Vabariigi poolt esitatud teabele, millele komisjon vastu ei vaidle – käsitlevad Prantsusmaal surnukeha vedu erieeskirjad, kuna seda teenust võivad pakkuda üksnes selleks pädevad ettevõtjad vastavalt kohandatud sõidukiga. Nagu Prantsuse Vabariik lisaks väidab, võib surnukeha veoteenust osutada selleks pädev ettevõtja eraldi matusekorraldaja poolt pakutavatest teenustest.

39 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et surnukeha vedu on matusekorraldaja teenuste konkreetne ja eriomane osa.

Neutraalse maksustamise põhimõte

40 Seoses küsimusega, kas surnukeha veole vähendatud käibemaksu kohaldamisega rikutakse ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalse maksustamise põhimõtet, tuleb meenutada, et nimetatud põhimõtte kohaselt on keelatud sarnaste ja seega omavahel konkureerivate kauptarnete või teenuste erinev kohtlemine käibemaksuga maksustamisel (vt eelkõige eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. Prantsusmaa, punkt 25, ja kohtuotsus Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau?Westelbien, punkt 42).

41 Nagu on viidatud käesoleva otsuse punktis 37, erineb surnukeha vedu kirstukandmisest ja seega ei ole tegemist kahe omavahel konkureeriva sarnase teenusega.

42 Lisaks väidab Prantsuse Vabariik, ilma et komisjon talle selles küsimuses vastu vaidleks, et kui surnukeha veo teenust osutab eraldi, ehk sõltumatult teistest matuseteenustest, matusekorraldaja või muu pädev teenuseosutaja, nagu patsiendiveoteenust osutav ettevõtja, peetakse seda teenust Prantsuse õigusnormide kohaselt direktiivi 2006/112 III lisa punktis 5 nimetatud reisijateveoks, ja maksukorralduseeadustiku artikli 279 põhjal kuulub see maksustamisele sama maksumääraga nagu siis, kui tegemist oleks paljude matuseteenuste osutamiseks sõlmitud lepinguga. Seega ei kohelda sarnaseid surnukeha veo teenuseid, mis võivad omavahel konkureerida, käibemaksuga maksustamisel erinevalt.

43 Komisjon väidab, et surnukeha veo teenuse erinev kohtlemine võib kaasa tuua konkurentsimoanutusi, kuna see võib ajendada matusekorraldajaid tõstma kunstlikult surnukeha veo teenusele vastavat hinna osa, nii et teiste, hariliku maksumääraga maksustatavate teenuste ulatuses hind väheneb.

44 Selles küsimuses tuleb märkida, et komisjon ei ole sõnaselgelt selgitanud, kuidas selline tegevus, mille olemasolu ta ei ole tõestanud, võib teenuste osutajate vahel kaasa tuua konkurentsimoanutusi. Tuleb ka lisada, et juhul kui komisjoni poolt viidatud tegevus aset leiab, tuleb siseriiklikel pädevatel ametiasutustel, kelle ülesanne on tagada nende poolt valitud vähendatud käibemaksumäära lihtne ja nõuetekohane kohaldamine ning maksupettuste, maksude tasumisest kõrvelehoodumise ja kõigi muude rikkumiste vältimine (vt käesoleva otsuse punkt 30), analüüsida, kas selle tegevuse puhul on tegemist kuritarvitusega, viidates Euroopa Kohtu praktikas selles küsimuses esitatud kriteeriumidele (vt eeskätt 21. veebruari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-255/02: Halifax jt, EKL 2006, lk I-1609, punktid 74–76).

45 Eeltoodust tuleneb, et komisjon ei ole tõendanud, et surnukeha veole vähendatud käibemaksumäära kohaldamine võib rikkuda ühisele käibemaksusüsteemile omast neutraalse maksustamise põhimõtet.

46 Eespool esitatu põhjal tuleb asuda seisukohale, et Prantsuse õigusnormid, mille kohaselt surnukeha veole kohaldatakse vähendatud käibemaksumäära, on kooskõlas seda valdkonda käsitlevate liidu õigusnormidega.

47 Neil asjaoludel tuleb hagi rahuldamata jätta.

Kohtukulud

48 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Prantsuse Vabariik on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista komisjonilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**
2. **Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.**

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.